

Сергій Миколайович Поливода

(1953–2012)

17 квітня 2012 року раптово помер Сергій Миколайович Поливода – доктор медичних наук, професор, видатний вітчизняний кардіолог, доброзичлива і чудова людина.

Сергій Миколайович народився 1 лютого 1953 р. у Дніпропетровську в родині лікарів.

У 1976 р. з відзнакою закінчив лікувальний факультет Запорізького медичного інституту. У 1983 р. успішно захистив дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня кандидата медичних наук за темою «Системна артеріальна гіпертензія у хворих на бронхіальну астму» у Центральному ордену Леніна інституті удосконалення лікарів (Москва).

З 1981 р. Сергій Миколайович Поливода працював асистентом на кафедрі терапії 2 у Запорізькому державному інституті удосконалення лікарів ім. М. Горького. У 1986 р. йому було присвоєно вчене звання доцента. У 1989 р. він вступив у докторантуру до Київської медичної академії післядипломної освіти ім. П.Л. Шупика, після закінчення якої в 1991 р. успішно захистив докторську дисертацію на тему «Гіпертензивне серце: механізми формування, діагностика, лікування». У 1993 р. Сергій Миколайович отримав вчене звання професора.

Сергій Миколайович пройшов шлях від асистента, доцента, доктора, професора, декана терапевтичного факультету, проректора з навчальної роботи до ректора Запорізького державного інституту удосконалення лікарів ім. М. Горького. Крім основної роботи, брав активну участь у громадському житті міста, неодноразово обирався депутатом міської ради, де очолював постійну комісію з охорони здоров'я і соціального захисту. З 1995 р. працював завідувачем кафедри госпітальної терапії 2 у Запорізькому державному медичному університеті.

Сергій Миколайович був блискучим лідером і генератором нових ідей. Він мав прекрасні організаторські здібності та унікальний дар приваблювати і захоплювати своїми ідеями, вести за собою людей, тому зумів організувати навколо себе згуртований колектив однодумців – лікарів, викладачів, науковців.

Однією з головних наукових тем, що розробляв професор С.М. Поливода, були дослі-

дження причин виникнення, механізмів розвитку, а також ранньої діагностики ураження органів-мішеней у хворих на артеріальну гіпертензію. Він вивчав роль судинного ендотелію в структурно-функціональних змінах артеріальних судин, досліджував гуморальні фактори, що беруть участь у патогенетичних механізмах ремоделювання судинного русла у хворих на артеріальну гіпертензію, визначав роль оксидативного стресу у формуванні та розвитку ендотеліальної дисфункції, а також вивчав процеси метаболізму оксиду азоту у хворих з гіпертонічною хворобою, процеси метаболізму сполучної тканини при артеріальній гіпертензії. Друга проблема, яка активно розроблялася школою С.М. Поливоди, – вивчення діагностичних підходів до кількісної та якісної оцінки легеневої гіпертензії, діагностики патофізіологічних механізмів розвитку хронічного легеневого серця, особливостей ураження міокарда у хворих з хронічними неспецифічними захворюваннями легень.

Результати наукових досліджень професора С.М. Поливоди широко представлені у вітчизняних та зарубіжних виданнях, він брав активну участь як в українських, так і в міжнародних конференціях та форумах, присвячених захворюванням серцево-судинної системи.

За весь час науково-педагогічної роботи опубліковано більше ніж 500 наукових робіт, у тому числі 3 монографії, він є автором 35 винаходів, підготував 1 доктора та 15 кандидатів медичних наук. Був членом двох спеціалізованих учених рад із захисту докторських та кандидатських дисертацій, членом президії правління Українського наукового товариства кардіологів та робочої групи з серцевої недостатності Українського наукового товариства кардіологів, членом редакційних рад «Українського кардіологічного журналу»,

«Українського ревматологічного журналу», «Запорізького медичного журналу», журналів «Серце і судини» та «Кровообіг та гемостаз».

У 2001 р. був нагороджений медаллю Академії медичних наук України імені акад. М.Д. Стражеска «За заслуги в охороні здоров'я» за особливі досягнення у розвитку медичної науки і профілактики, діагностики та лікування серцево-судинних захворювань населення України. У 2002 р. нагороджений медаллю Північноамериканської асоціації American Biographical Institute за внесок у розвиток кардіології та включений до «Міжнародного довідника видатних керівників» (США). У тому ж році був включений до списку «2000 видатних вчених XXI сторіччя» Міжнародним біографічним інститутом (Кембридж, Велика Британія). У 2003 р. нагороджений знаком пошани Північноамериканської асоціації American Biographical Institute за видатні досягнення в галузі кардіології. У 2004 р. включений до світової енциклопедії видатних вчених The Contemporary Who's Who за результатами наукових досягнень 2003–2004 рр. У 2005 р. нагороджений почесною медаллю Американського біографічного інституту «Людина року» за видатні досягнення в галузі кардіології.

Сергій Миколайович був надзвичайно обдарованою особистістю, блискучим оратором, прекрасним організатором, що зробив вагомий внесок у розвиток кардіології, збагатив науку і практичну охорону здоров'я новими ідеями та результатами, що мають важливе значення, сприяв розробці неординарних шляхів і напрямків, а також модифікації ряду методів клінічних досліджень.

Світла пам'ять про видатного вченого та прекрасну людину Сергія Миколайовича Поливоду назавжди залишиться у серцях усіх, хто його знав.

*Асоціація кардіологів України, редакційна колегія
«Українського кардіологічного журналу», колеги та учні*